

Πασχαλινή λιτανεία 18 χλμ. στην Καλή Βρύση Δράμας

/ [Επικαιρότητα](#)

Ένα έθιμο που χάνεται στα βάθη των αιώνων και πραγματοποιείται στην Καλή Βρύση Δράμας, την Πέμπτη της Διακαινησίμου, δηλαδή την πέμπτη μέρα μετά το Πάσχα, αποτυπώνει με το πιο καταλυτικό τρόπο πως η λαογραφία έχει συνδυάσει αρμονικά την αναγέννηση της φύσης με την ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Δυο χρόνια μετά τις υγειονομικές συνθήκες που επιβλήθηκαν λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, δεκάδες κάτοικοι της γραφικής αυτής κοινότητας της ακριτικής Δράμας αλλά και πολλοί επισκέπτες αναβίωσαν φέτος, με ευλάβεια και ενθουσιασμό, την πέμπτη μέρα του Πάσχα, το πασχαλινό αυτό έθιμο, κάνοντας μια διαδρομή 18 χιλιομέτρων προκειμένου να επισκεφθούν όλα τα εξωκλήσια της περιοχής.

Με μπροστάρη τον π. Στυλιανό, εφημέριο του ενοριακού ναού του Αγίου Νικολάου

της Καλής Βρύσης και την εικόνα της Αναστάσεως που κρατούσαν εναλλάξ όλοι οι κάτοικοι, η μεγάλη λιτανευτική πομπή διέσχισε μια απόσταση συνολικής διάρκειας περίπου πέντε ωρών.

Όλοι μαζί ξεκίνησαν από το εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και τον αγιασμό. Ο ιερέας αναπέμπει δέση προς τον Αναστάντα Χριστό για υγεία των κατοίκων και καρποφορία της γης, για προστασία των καλλιεργειών από το χαλάζι και τις άσχημες καιρικές συνθήκες.

Σε όλη τη διάρκεια της πομπής, οι κάτοικοι κουβαλούσαν μαζί τους ένα μεγάλο σήμαντρο που αποτελεί το παλαιότερο κειμήλιο του χωριού. Το κρατούσαν δυο νέοι άντρες, που το χτυπούσαν σε όλη τη διάρκεια της λιτανείας, ψέλνοντας το Χριστός Ανέστη.

Σε αυτή τη μακρά διαδρομή, οι κάτοικοι διέσχισαν αγροτικούς δρόμους, ανθισμένα μονοπάτια και καταπράσινες πλαγιές βουνών, υμνώντας το μεγαλείο της φύσης και δοξάζοντας τον Αναστάντα Χριστό. Την πομπή συνόδευαν αναβάτες πάνω σε άλογα και όλοι μαζί έφτασαν μέχρι το τελευταίο άκρο των γεωγραφικών ορίων του χωριού προκειμένου να επισκεφθούν όλα τα εξωκλήσια.

Όπως αναφέρει, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο Δημήτρης Σίδος, κάτοικος της Καλής Βρύσης και πρώην γραμματέας του ομώνυμου πολιτιστικού συλλόγου, οχτώ είναι συνολικά τα εξωκλήσια που επισκέφθηκαν ο ιερέας και οι πιστοί: του Προφήτη Ηλία, της Ζωοδόχου Πηγής, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, του Αγίου Αντώνιου, του Αγίου Αθανάσιου, της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, του Αγίου Γεωργίου και τελευταίο του Αγίου Βλασίου.

«Παλιότερα, περνούσαμε και πέρα από τον ποταμό Αγγίτη, φτάναμε μέχρι το εξωκλήσι της Αγίας Κυριακής, σήμερα όμως είναι αδύνατη η προσπάθεια του μονοπατιού», επισημαίνει ο κ. Σίδος και εξηγεί τη διαδρομή του εθίμου: «Όταν η πομπή φτάνει σε κάθε εξωκλήσι, «ο ιερέας μαζί τα άτομα που κρατούν το σήμαντρο και την εικόνα κάνουν τρεις στροφές γύρω από το ναό. Στη συνέχεια μπαίνουν μέσα, ανάβουν τα καντήλια και ο ιερέας τοποθετεί πάνω στην Αγία Τράπεζα ένα κομμάτι αντίδωρου από τη λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης τυλιγμένο σε ένα σβόλο άσπρου κεριού».

Ύστερα από πεντάωρη πεζοπορία και μια επίπονη διαδρομή 18 χιλιομέτρων, η λιτανευτική πομπή καταλήγει στα δυο τελευταία εξωκλήσια του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Βλασίου, προστάτη των γεωργών και των κτηνοτρόφων που βρίσκεται στην ορεινή περιοχή του Μενοικίου όρους. Εκεί, ο ιερέας αναπέμπει δέηση και αγιάζει την περιοχή.

Με το τέλος ακολουθεί γλέντι απ' όλους τους κατοίκους του χωριού με τους ήχους των παραδοσιακών οργάνων της γκάιντας και του νταχαρέ (ντέφι με μεγάλη διάμετρο) αλλά και κεράσματα που προσφέρει η εκκλησιαστική επιτροπή του ιερού ναού του Αγίου Νικολάου.

Η φετινή αναβίωση του εθίμου με τη συμμετοχή δεκάδων πιστών αποδεικνύει για μια ακόμα πως οι Καληβρυσιώτες δεν λησμονούν τις παραδόσεις τους, παραμένουν πάντα χαρούμενοι και ενθουσιώδεις, με βαθιά πίστη στο Χριστό και την Ορθοδοξία.

Τις φωτογραφίες παραχώρησε ο Δημήτρης Σίδος

Πηγή: Βασίλης Λωλίδης / ΑΠΕ-ΜΠΕ